

Vím, že zkoušíš, co vážně zvládnu
a já jen přihlížím.
Vím, že čekáš, než na dno padnu
nebo dnu se přiblížím.

Zíráš a hlídáš se,
„proč?“, chci se ptát,
já začnu, ty přidáš se,
co může se stát?

Silně bij mě, zneužij mě,
kousej jak se dá,
škrábej, štípej, použij mě,
chtíč nám předsedá,
líbej, skřípej, neuhýbej,
zkoušej, jak to mám,
lačně tlač mě, rozehřívej,
jestli „už“ se ptám!

Cíl je blíž než se zdá, už cítím,
že dna se dotýkám,
ty řveš: „teď chcípneš“ a já tě chytím
a dál už nic neříkám.

Nejde už hlídat se,
„dost“, zkoušíš řvát,
za pár vteřin přidáš se,
přestaň si lhát.

Braň mě, zraň mě, klidně plivej,
sám se nepoznám,
schválně vzplaňme, já jsem živej,
končím zase sám!